

Dit is het graf van **Cornelis Hendrik Burema**. Hij was bakkersknecht, en was opgeroepen voor tewerkstelling in de Duitse havenstad Rostock. Zijn laatste adres daar was een bakkerij, dus hij deed waarschijnlijk hetzelfde werk als hier. Hij overleed op 11 augustus 1944 op 20-jarige leeftijd in het ziekenhuis, onder welke omstandigheden weten we niet. In Rostock stonden echter ook de Heinkel vliegtuigfabrieken, en die zijn op 4 augustus 1944, dus 7 dagen eerder, zwaar gebombardeerd door de Amerikanen. Wellicht is hij daarbij gewond geraakt. Op 8 januari 1948 werd hij hier herbegraven.

Cornelis had zijn baantje als bakkersknecht blijkbaar geërfd van zijn oudere broer, en daarmee komen we bij de drama's die de familie Burema heeft meege maakt. Die oudere broer, Harmannus Tonko, was bakkersknecht bij bakker Brands, en kwam op 25 maart 1940 om het leven. Hij moest met zijn fiets uitwijken voor een paar jongens op het fietspad, en kwam hier voor de Eshof met zijn fiets voor een bus van de G.D.S. terecht, en overleed op 19-jarige leeftijd.

De derde broer trouwde, en kreeg een zoon die naar zijn te vroeg overleden ooms vernoemd werd. En laat die jongen nu op 18-jarige leeftijd bij een verkeersongeluk in Assen om het leven komen.

Een zoon verliezen in de oorlog is vreselijk, maar in je leven drie jonge jongens moeten begraven is onmenselijk wreed. Als we nu dus bloemen leggen op het graf van Cornelis, laten we dan ook denken aan zijn familie die zo zwaar getroffen werd.